

Kadr do ogłoszenia

Zdjęcia i opisy używanych ubrań telefonem

Światło z okna. Siedem ujęć. Konkretny opis.

Ilustracja okładowa wygenerowana z AI. Nie przedstawia efektu testu.

Wersja do przeglądu redakcyjnego • wrzesień 2026

LEKCJA 01

Zacznij od jednego ubrania

Ten poradnik jest dla osoby, która wystawia własne używane ubrania i chce pokazać ich wygląd oraz stan w czytelny sposób. Nie potrzebujesz aparatu, płatnego programu ani zestawu lamp. Na pierwszą próbę wybierz zwykłą koszulkę lub bluzę bez połysku. Z trudnym czarnym materiałem albo satyną wrócisz do rozdziału o kolorach.

Nie obiecujemy określonej liczby wyświetleń ani sprzedaży. Na decyzję kupującego wpływają także cena, rozmiar, sezon, marka, stan i konkurencyjne oferty. Dobre zdjęcie nie zastąpi tych czynników. Może natomiast pokazać informacje, których nie da się odczytać z ogólnego zdania „stan bardzo dobry”.

Przejdź przez trzy etapy: przygotuj stanowisko, wykonaj komplet zdjęć, uzupełnij opis. Zapisz sobie, ile czasu zajęła pierwsza próba i czego zabrakło. Następne ubranie sfotografuj w tym samym miejscu. Powtarzalna kolejność jest wygodniejsza od szukania nowego pomysłu przy każdym ogłoszeniu.

ĆWICZENIE: połóż obok siebie ubranie, telefon, miarkę krawiecką i kartkę. Zapisz trzy pytania, które zadałbyś sprzedawcy przed zakupem tej rzeczy. Pod koniec sprawdź, czy zdjęcia i opis na nie odpowiadają.

LEKCJA 03

Stanowisko przy oknie

Znajdź płaską powierzchnię obok okna: podłogę, stół albo stabilnie rozłożone jednolite tło. Wybierz miejsce, w którym da się objąć całe ubranie bez stawiania na krześle. Jeśli mebel jest zbyt wysoki, przenieś ubranie niżej. Zadbaj o pewny chwyt telefonu.

Zacznij od rozproszonego światła dziennego. Gdy słońce tworzy ostre plamy, przesun ubranie poza bezpośredni promień lub rozproszone światło jasną firanką. Wyłącz lampę sufitową o innym kolorze światła. Połączenie żółtej lampy i niebieskawego światła okna może utrudnić pokazanie koloru materiału.

Ustaw ubranie bokiem do okna i zrób próbę. Jeśli strona oddalona od okna jest zbyt ciemna, ustaw po tej stronie biały karton, który odbije część światła. Przesuwaj go stopniowo. Nie chodzi o całkowite usunięcie cieni: delikatny cień pomaga pokazać fakturę.

ĆWICZENIE: wykonaj dwa zdjęcia bez ruszania ubrania, jedno bez kartonu i drugie z kartonem. Wybierz to, na którym da się zobaczyć materiał w jasnych i ciemnych częściach. Porównuj zdjęcia, nie sam podgląd aparatu.

LEKCJA 06

Siedem ujęć jako punkt wyjścia

Lista siedmiu ujęć to kolejność pracy, a nie zasada żadnej platformy. Dodaj więcej zdjęć, jeśli ubranie ma kilka wad, nietypowe zapięcie albo różne detale. Wymiary i dostępne formaty zdjęć sprawdź w aktualnym formularzu serwisu, na którym publikujesz.

1. PRZÓD: całe ubranie, czytelny fason, niewielki margines. 2. TYŁ: taki sam układ i podobna odległość. 3. ROZMIAR: czytelna metka, o ile istnieje. 4. SKŁAD: tekst metki materiałowej, bez zgadywania. 5. FAKTURA: zbliżenie splotu, nadruku lub wykończenia. 6. POMIAR: miarka pokazująca ważny wymiar i sposób mierzenia. 7. STAN: ślad używania albo najbardziej narażone miejsce, np. mankiet.

Jeśli nie ma metki, nie twórz jej opisu z wyglądu ubrania. Zapisz „brak metki ze składem” i pokaż materiał. Jeśli nie zauważyłeś uszkodzeń, ostatnie zdjęcie może przedstawiać kołnierz lub szew. Nie wymyślaj wad tylko po to, żeby wypełnić listę.

ĆWICZENIE: po sesji ułóż zdjęcia w tej kolejności i przejrzyj je jak kupujący. Czy wiesz już, jak rzecz wygląda z obu stron, jaki ma rozmiar i jakie ma ślady używania?

LEKCJA 12

Opis z pięciu elementów

Dobry punkt wyjścia to pięć informacji: co sprzedajesz, jaki jest rozmiar, z czego jest zrobione, jakie ma wymiary i jaki jest stan. Tytuł powinien nazywać rzecz konkretnie: „Granatowa bluza z kapturem, rozmiar M”. Markę dodaj tylko wtedy, gdy rzeczywiście dotyczy przedmiotu i masz podstawę, by ją podać.

W opisie oddziel rozmiar z metki od pomiarów. Skład przepisuj z metki, zachowując procenty. Gdy jej brakuje, napisz o braku. Możesz osobno dodać wrażenie dotykowe, ale nie wymyślaj składu, membrany, oddychalności czy oryginalności.

Stan opisz poprzez widoczne cechy: „niewielkie zmechanienie przy ściągaczach, bez zauważonych dziur”. Sformułowanie „bez zauważonych” nie zwalnia z obejrzenia rzeczy. Jeżeli opisujesz istotną wadę, wskaż zdjęcie. Nie ukrywaj jej wśród hashtagów.

ĆWICZENIE: usuń z roboczego opisu słowa „mega”, „idealny” i „super”. Czy zostały użyteczne informacje? Jeżeli nie, dopisz wymiar lub konkretną cechę. Nie dodawaj niepowiązanych nazw popularnych marek tylko po to, żeby pojawić się w ich wynikach wyszukiwania.